

Nebo i Pakao: jedan na prema hiljadu

Past. Park, Yong Gyu

www.divinerevelations.info/Serbo_Croatian

1987., Pastor Park je umro zbog visokog krvnog pritiska. Ali milošću Božijom, njegov život je bio produžen za još 20 godina. Ipak, prve četiri godine, nije bio u

moćnosti da govori zbog stanja u kome se nalazio. Bilo mu je oko 50 godina kada se povratio u život. Tokom njegove smrti, Gospod mu je pokazao Nebo i Pakao.

Želim da znate da ako ste arogantni i gordi, navlačite prokletstvo na sebe. Ja sam imao mega crkvu od 5000 članova ali me je Bog oborio zbog moje naduvenosti. Sada se bojim Boga. ([Jakov 4:6](#))

Posedovao sam imovinu vrednu oko 150 miliona dolara. Posedovao sam pet luksuznih automobila. Ali posle mog iskustva smrti, sve sam to dao. Molim vas zapamtite, spasenje se ne može postići kroz imovinu nego kroz veru. Obraćam se đakonima, starešinama, i drugim crkvenim vođama – služite svojim pastirima svim svojim srcem.

19. decembra 1987., nakon što sam završio ručak i dok sam se odmarao, osetio sam grozan bol, toliko nepodnošljiv da sam osećao kao da ću umreti. Izgubio sam svest. Probudio sam se četiri meseca kasnije u vegetativnom stanju, i doktor mi je rekao da ću najverovatnije umreti. Svi moji udovi su bili strašno unakaženi usled paralize. I moja porodica nije pustila ni jednog člana crkve u posetu zbog mog užasnog izgleda. Onda sam konačno umro.

Kada sam umro, video sam dva čoveka kako ulaze u moju sobu. Ali ti ljudi su ušli u moju sobu kroz zid. Vrištao sam, “*Ko, ko ste vi!! Srušiće mi se kuća ako to uradite!!*” Tada je jedan rekao, “*Mi smo anđeli i sišli smo sa Neba. Mi smo iz Božijeg carstva.*” Blistava svetlost je sijala iz anđela.

Anđeo sa moje desne strane se predstavio. “*Ja ispunjavam Isusove zadatke u Njegovom carstvu. Isus me je pozvao i naredio mi da idem dole na Zemlju. Naredio mi je da te odvedem na Nebo. Ti si mrtav. Ali budući da tvoja porodica plače sa tako velikom tugom, On želi da ti podari još malo vremena za život. Ali prvo, On želi da ti pokaže Nebo i Pakao. On će ti pokazati a ti ćeš svedočiti ljudima na Zemlji, da bi broj ljudi koji završavaju*

u Paklu opao a broj ljudi koji idu na Nebo porastao kroz tvoje svedočanstvo. To će biti tvoja misija. Bog nam je zapovedio da ne kasnimo. Ako zakasniš, nećeš moći da posetiš Nebo i Pakao.”

Tada je anđeo s moje leve strane rekao, “*Od trenutka kada si se rodio, do trenutka kada si umro, ja sam bio sa tobom.*” Tada, nisam razumeo na šta je anđeo mislio. Sada razumem. On je bio moj anđeo-čuvar. Rekao sam, “*Ne mogu da idem! Neću da idem! Ja sam pastor! Ne mogu da se susretnem sa Gospodom u ovakvom telesnom stanju. Želim da Ga vidim kao zdrava osoba. Verovatno bih primio više prekora nego komplimenata od Gospoda. Ja sam ponosit i arogantan a sada sam proklet i bolestan. Kako mogu da uđem na Nebo? Toliko se plašim. Molim vas vratite se na Nebo i molite Gospoda da me isceli. Onda se vratite i uzmite me na Nebo kroz san. Molim vas molite za milost u moje ime.”*

Ali anđeli nisu slušali moje argumente. Skinuli su mi odeću i rekli da je ona previše prljava da bi se nosila na Nebu. Zatim su me obukli u belu haljinu. ([Zahar. 3:4](#))

Zgrabili su mi ruke i odleteli smo pravo na Nebo. Leteli smo kroz oblake, i kada sam pogledao dole, video sam kako Zemlja postaje sve manja. Dovedi su me do beskrajne Zlatne Ulice. Ugledao sam brilijantno sjajno svetlo, previše sjajno da bi se gledalo pravo u njega. Rekao sam, “*Odakle dopire to svetlo?*” “*Sa Neba*” odgovorio je anđeo.

Pomislio sam, “*Uh! Ogromno je!*” Video sam grupe ljudi u belim haljinama kako lete ispred. “*Ko su oni?*” upitao sam.

Anđeo je odgovorio, “*To su oni koji su verno služili Bogu i verovali u Isusa kroz poslušnost i sledovanje Duhu Svetom svim svojim srcem. Njihova tela su mrtva na Zemlji. Oni su sada duše koje hode ka Nebu.*”

Drugi anđeo je nastavio, “*Na Nebu postoji dvanaest kapija. Kada spašene duše dođu na Nebo, one moraju da prođu kroz jednu od tih kapija.*” Mi smo stajali kod južne kapije ali ona je bila zatvorena. Dok smo čekali, upitao sam anđela, “*Anđele, zašto se ova kapija ne otvara?*”

Anđeo je odgovorio, “*Zato što ne pevaš nebesku pesmu slave.*” ([Psalmi 100:4](#))

Upitao sam, “*Anđeli, ja sam bio veoma gord i arogantan i zbog toga sam bio proklet bolešću. Ja nisam dobar u pevanju zemaljskih pesama. Kako ću onda tek moći da pevam nebeske pesme slavljenja kada ih nikad ranije nisam čuo?*”

Anđeo je odgovorio, “*U pravu si. Ali i pored toga moraš se pripremiti za slavljenje. Ti si gorda osoba ali priprmi se da pevaš.*” Anđeli su počeli da pevaju. Dok su pevali, ja sam počeo da pevam sa njima. To mi je postalo prirodno, i mi smo ušli.

Prizor Neba je bio neopisiv. Ne mogu da opišem Nebo svojim zemaljskim rečima. Rekao sam, “Gospode! Hvala ti mnogo! Iako sam bio veoma gord i arogantan i proklet bolešću, Ti si me ipak doveo na Nebo da mi ga pokažeš.”

Tada sam čuo glas Božiji, “***Dragi Moj pastore Park, Jong Gju, dobrodošao. Dugo si putovao.***” Njegov glas je bio prepun ljubavi i nežnosti.

Odgovorio sam plačući, sa suzama, “*Gospode, ...*” Anđeli su odmah rekli, “*bio si pastor 20 godina. Zar ne znaš svoje Pismo? Na Nebu nema suza. Molim te prestani!*” Skoro da nisam ni mogao da plačem. ([Otkr. 21:4](#))

Tada me je Gospod pitao pet pitanja.

“Koliko si vremena proveo u čitanju Reči (Biblije)?

Koliko si dao priloga?

Koliko si puta blagovestio (evangelizirao) ljudima?

Da li si davao desetak pravilno?

Koliko si vremena proveo u molitvi?”

Nisam mogao da odgovorim na peto pitanje. Gospod me je prekoreo zbog petog pitanja.

“Nakon što si postao pastor mega crkve, postao si veoma lenj u molitvi. Biti zauzet, za mene nije opravdanje!” Morao sam kasnije da se pokajem za to. “***Anđeli će ti pokazati mnoga mesta na Nebu i Paklu. Pogledaj unaokolo koliko god želiš. Bićeš svedok mnogih različitih mesta na Nebu i Paklu i onda ćeš otići.***” Gospod mi, međutim, nije dopustio da vidim Njegov izgled.

Anđeli su me prvo odveli na tri različita mesta na Nebu.

Na prvom mestu, video sam malu decu kako žive zajedno.

Na drugom mestu su živeli odrasli.

Na trećem mestu su bile duše koje su jedva stigle na Nebo. Iako su uspele da dođu na Nebo, njihov dolazak je sraman.

Mnogi ljudi su me pitali koliko su deca bila stara. Izgledalo je da su predškolskog uzrasta. To nisu bili mali dečaci ili devojčice onako kako mi to razlikujemo po polu. Svako dete je imalo svog anđela koji ga je pratio.

Na Nebu će većina duša imati svoj sopstveni dom. ([Jovan 14:2](#))

Međutim, tamo je bilo nekih koji nisu imali domove.

Objasniću to kasnije. Pored toga, ni deca nisu imala svoje sopstvene posebne domove. Upitao sam, “*Deca su isto tako duše, zašto ona nemaju svoje sopstvene domove?”*

Anđeo je odgovorio, “Kao što je ljudima na zemlji potreban materijal za izgradnju njihovih domova, tako je i nama ovde na Nebu potreban materijal za izgradnju. Kada osoba služi crkvi i drugima verno radi Gospoda, ta dela postaju materijal za čovekov dom na Nebu.

Kada je materijal obezbeđen, anđeli određeni za izgradnju svečevog doma će otići da rade na njegovoj izgradnji. Deca, koja su ispod uzrasta uračunljivosti, nisu obezbedila nikakav materijal za izgradnju doma. Drugim rečima, ona nisu imala vremena ili prilike da zarade svoje nagrade/materijale. Zbog toga ona nemaju domove.”

Nastavio sam sa mnogim pitanjima, “Šta bi trebalo da radim na Zemlji da bih obezbedio više materijala za svoj dom?”

Anđeli su odgovorili, “Postoji sedam stvari koje bi čovek trebalo da čini da bi obezbedio materijal za izgradnju svoga doma.

Prva je sabiranje slave i hvale upućene Bogu.

Druga je njegovo vreme provedeno u čitanju Biblije.

Treća, njegovo vreme provedeno u molitvi.

Četvrta, njegovo vreme provedeno u evangelizaciji ljudima.

Peta, njegovi prilozu upućeni Gospodu.

Šesto, njegova vernost u izdvajanju desetka Bogu.

Poslednja, njegovo vreme provedeno u služenju crkvi na bilo koji način.

To su postupci ili dela vernosti pomoću kojih čovek sabira materijale za svoj nebeski dom. Ako je neko manjkav u tim oblastima, on neće imati materijala za izgradnju svog doma.”

Na Nebu je bilo mnoštvo ljudi bez svojih domova. Mnogi koji nisu imali domove su zapravo bili pastori, đakoni, đakonise, starešine, itd. Pitao sam radoznalo, “Gde deca onda žive?”

Anđeli su odgovorili, “Ona žive ovde.”

Pogledah unaokolo, ona su bila okupljena u bašti cveća. Bašta cveća je bila tako lepa a miris je bio nezemaljski. Prizor je prevazilazio ono što bih mogao da opišem rečima.

Drugo mesto je bilo za odrasle vernike. Postoji razlika između spasenja i nagrada. Ovo mesto je imalo toliko mnogo domova. Domovi su bili izgrađeni od predivnog dragog kamenja. Neki od domova su bili visoki koliko i najviši neboderi na Zemlji. Oni ljudi koji su verno služili Gospodu u životu na Zemlji, imali su svoje domove izgrađene od prelepих dragulja.

Konkretno na ovom mestu, svi ljudi su bili

uzrasta od 20 do 30 godina. Po pitanju pola nije bilo ni muškaraca ni žena. Nije bilo bolesnih, starih ili hromih ljudi.

Znao sam nekada starca po imenu, Oh Im Myung. Umro je u uzrastu od 65 godina. Bio je veoma nizak čovek, koliko i osnovci iz drugog razreda. Patio je od retke bolesti zvane “rickets”. Međutim, po pitanju Biblije, bio je stručnjak. Napisao je mnogo komentara. Sreo sam ga na Nebu, i tamo je bio viskok i zgodan. Više nije bio bolestan već zdrav. Nebo je prekrasno mesto!! Toliko sam ispunjen očekivanjima! Ljubljeni, molim vas verujte mi!

Treće mesto bilo je za one koji su sramotno spaseni. ([1 Kor. 3:15](#)) To posebno selo je bilo ogromne veličine, nekoliko puta veće nego drugo mesto, gde se nalaze domovi napravljeni od dragog kamenja. Stigao sam na to mesto velikom brzinom, na zlatnim kočijama. Bilo je veoma udaljeno od ostalih prelepih mesta koje sam video na Nebu.

Upitao sam anđele, “*Vidim veliku divljinu i polja. Zašto ne vidim domove?*” Anđeo je odgovorio, “*To što vidiš su domovi.*”

Ugledao sam široke niske kuće, koje su me podsetile na velike kokošinjce ili na neku vrstu magacina. Ti domovi nisu bili veličanstveni, već bedni. To selo i domovi su bili za one duše koje su bile sramotno spašene. Tamo je bilo mnoštvo velikih domova koji su jadno izgledali. To selo je nekoliko puta veće od mesta gde prebivaju nagrađene duše.

Tada anđeo reče, “*Da li vidiš dva velika doma, jedan sa tvoje desne i drugi sa tvoje leve strane?*” Odgovorih, “*Da, vidim ih.*”

Anđeo je rekao da želi da mi posebno pokaže te dve kuće. Rekao je, “*Desni dom je za one koji su bili pastori na Zemlji. Levi dom je za one koji su bili starešine na Zemlji.*” Kada smo stigli ispred te dve kuće, primetio sam da su ogromne. Moja pričljivost je minula. Kada smo otvorili vrata i ušli, moj prvi utisak bio je – ‘kokošinjac’. Umesto hiljada kokoški koje žive u svojim živinarnicama, video sam duše. Anđeo me je uputio da pogledam vrlo pažljivo zato da bi prepoznao neke poznate pastore iz istorije. Zaista, prepoznao sam ih mnogo. Posebno sam obratio pažnju na jednog i rekao anđelu, “*Poznajem ovog korejskog pastora! Znam koliko je poznat bio on i njegov rad za Gospoda. Zašto je on ovde? Ne razumem.*”

Anđeo je odgovorio, “*On nikada nije obezbedio nikakav građevinski materijal za svoj dom. Zato živi u zajedničkom domu.*”

Upitao sam radoznalo, “*Kako se to dogodilo? Zašto nije imao nikakvog materijala?*” Anđeo je odgovorio, “*Dok je vršio ulogu pastora, voleo je da ga ljudi hvale. Voleo je da bude poštovan.*”

Voleo je da mu služe. Nije bilo požrtvovanosti i uslužnosti sa njegove strane.” Taj konkretni pastor je bio veoma poštovan u Koreji i predstavlja ikonu korejske hrišćanske istorije. Ali on nije imao nikakvu nagradu!!

Pastori, molim vas, slušajte! Vi morate da vodite računa o ljudima više od samog nedeljnog jutarnjeg bogoslužnja. Morate da ih posećujete u njihovim domovima. Morate da se brinete o siromašnima, hromima i starima. Pastori koji su služili bez požrtvovanja i koji su voleli da primaju počasti nemaju nagradu na Nebu. ([Mt. 23:5-12](#))

Nakon što sam bio svedok tog prizora na Nebu i nakon što sam se vratio na Zemlju, odmah sam dao sav svoj imetak uključujući i mojih pet luksuznih automobila. Naš život je samo tren. Biblija kaže da je prosečni životni vek oko 70 do 80 godina, ali samo Bog zna kada će neka osoba umreti. Svako može da umre i pre uzrasta od 70 ili 80 godina. Odlučio sam da sve dam, čak i svoju odeću. Ljudi koje sam video su primili spasenje u sramoti bili su pastori, starešine, đakoni i vernici laici. Tamo u tom dosadnom bednom domu je bilo mnoštvo starešina i đakona. Ali naravno, to je mnogo bolje nego Pakao. Ipak, zašto bi bilo ko želeo da uđe na Nebo na takav način? Ja ne želim da završim na tako sramnom mestu. Čak je i njihova odeća bila bedna.

Koje zahteve Hrišćani moraju da ispune da bi dobili lepe domove na Nebu? Prvo, moramo da blagovestimo (evangeliziramo) što je moguće većem broju ljudi. Kako bi trebalo da blagovestimo? Anđeo mi je rekao, “*Zamisli da postoji neki nevernik koji ne zna Gospoda. Onog trenutka kada odlučiš da blagovestiš toj osobi, građevinski materijal za tvoj dom će biti obezbeđen. Dok se bez prestanka moliš za njegovo spasenje, još građevinskog materijala će biti obezbeđeno. Moraš nastaviti da je proveravaš, da je obilaziš i da joj blagovestiš. To će pridodati još materijala za tvoj dom. Ako osoba kaže da on/ona ne može da ide u crkvu zato što nema lepu odeću, onda moraš da je snabdeš sa nekom. Ako osoba kaže da on/ona nema Bibliju, moraš joj je obezbediti. Ako osoba kaže da on/ona nema naočare za čitanje, moraš joj ih nabaviti. Moraš joj obezbediti sve što možeš da bi ta osoba bila privedena Gospodu. Oni koji žive u najboljim domovima su oni koji su blagovestili mnogo puta.”*

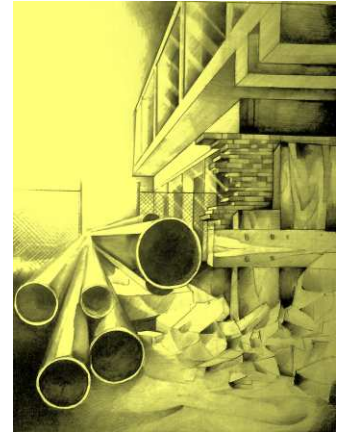

Tada me je anđeo otpratio do mesta gde sveci žive u lepim domovima. To je mesto gde žive sveci koji su mnogo blagovestili. Izgledalo je kao elitni deo Neba (kao nebeska čaršija).

U hrišćanskoj istoriji, postoje četiri čoveka koji imaju najveće i najlepše domove. Anđeo mi je pokazao dom američkog evanđeliste D.L. Mudija, britanskog pastora Džona Veslija, jednog italijanskog evanđeliste, i korejskog evanđeliste pastora Choi Gun Nunga. Ta četiri čoveka imaju najveće domove na Nebu. Ova četvorica su provela čitav svoj život blagovesteći ljudima sve do same svoje smrti.

Među korejskim vernicima, postoji vernik laik koji je imao veliki dom. Taj laik je izgradio mnogo crkvenih zgrada od svog imetka. Dao je tri hiljade vreća pirinča siromašnima. Tajno je finansijski pomogao na hiljade pastora i starešina. Pomogao je studente u studiranju teoloških ili biblijskih škola plaćajući im školarine. Uzeo je i jednog pastora (od 65 godina) u svoj dom i dobro se brinuo o njemu. Njegova sopstvena crkva ga je izbacila.

Čuo sam kako anđeo viče, *“Stiže materijal!”* Upitao sam anđela sa moje desne strane o tom materijalu i rekao mi je, *“Ovaj materijal je za đakonisu iz male seoske crkve. Ona, zapravo, dobija materijal svaki dan. Iako je siromašna, ona dolazi na ranu jutarnju službu svaki dan. Svakodnevno se moli za 87 članova crkve. Kada završi sa molitvom, ona pospremi crkvu.”*

Čuo sam još jednog anđela kako viče, *“Posebna isporuka! Čerka đakonise je, ono malo novca što je imala, dala svojoj majci. Međutim, đakonisa nije potrošila novac na sebe. Kupila je pet jaja i dva para čarapa za crkvenog pastora. Iako je to naizgled mali prilog, ona je dala sve što je imala tog dana. To je postalo poseban materijal za njen dom na Nebu.”*

Drugo, veliki dom imaju i oni koji su izgradili crkvene ili druge zgrade u korist Carstva svojim imetkom i finansijama.

Na Nebu, sam isto tako sreo starešinu po imenu Choi. Među svim korejskim starešinama i đakonima koji su na Nebu, on je imao najlepší dom. Njegov dom je bio mnogo viši nego najviša zgrada u Koreji. Choi je podigao mnogo crkava u Koreji svojim imetkom.

Upitao sam anđela, *“Kakva je moja kuća? Da li je u procesu izgradnje?”* Anđeo je rekao, *“Jeste.”* Molio sam da vidim svoju kuću. Međutim, rekli su mi da nije dopušteno. Nastavio sam da preklinjem i posle upornog preklinjanja, anđeli su rekli da će Gospod sada dopustiti.

Ušli smo u kočije i putovali jako daleko na drugo mesto. Bio sam uzbuđen od iščekivanja. Upitao sam, *“Gde je moja kuća?”* Anđeo je odgovorio, *“Eno je tamo!”* Međutim, na tom mestu su bili samo temelji, i izgradnja je bila tek u pripremi. Zaplakao sam, *“Kako ste mogli to da mi uradite? Kako je to moguće? Kako je moguće da je moja kuća u fazi izgradnje? Preživeli Korejski rat, ja sam prodao moj jedini dom da bih izgradio crkvu. Ta crkva je kasnije narasla do broja od pet hiljada članova. Napisao sam mnogo knjiga nadahnutih Svetim Duhom. Jedna je postala i bestseler. Od prihoda od prodaje knjiga, izgradio sam hrišćanske škole. Škola je izrodila 240 pastora. Tokom mog dekanata, dao sam preko 400 školarina za preko 400*

siromašne dece. Izgadio sam domove za udovice. Sve je to koštalo jako mnogo novca. Prema tome, kako je to moguće? Zašto moj dom nije izgrađen? Toliko sam uznemiren!”

Andeo je strogo odgovorio, *“Ti ne zaslužuješ da živiš u jednom lepom domu na Nebu zato što si primao počasti od ljudi bezbroj puta. Svaki put kada bi izgradio ili učinio nešto dobro, ti si bio hvaljen od ljudi. Čak si bio hvaljen i od sekularne štampe. Prema tome, sva tvoja dela su uzaludna.”* (Mt. 6:1)

Pogledao sam na svoj dom u izgradnji. Nalazio se između dva druga doma. Imao je samo tri sprata. Kuća je imala puno malih soba na prva dva sprata. Upitao sam anđela, *“Zašto imam tako male sobe?”* Andeo je odgovorio, *“Te sobe su za tvoje sinove i kćeri.”*

„Ja imam samo četiri deteta,” odgovorio sam. Andeo je odgovorio, *“Ne, one nisu za tvoju zemaljsku decu, već za one kojima si blagovestio i koji su spaseni.”*

To mi se sviđa! Upitao sam, *“Gde mi je spavaća soba?”* Andeo je rekao da se nalazi na krovu. To me je zabrinulo. Moja soba još nije ni završena. Ljutitim tonom rekao sam, *“Tako je mala! Zašto je tako teško završiti je?”* Andeo je odgovorio, *“Pa još nisi mrtav. Ne možemo da završimo tvoj dom ili sobe zato što ne znamo da li će još materijala biti obezbeđeno. Da li razumeš?”*

Kada smo ušli u moju sobu, ugledao sam dva priznanja kako vise na zidu, pa sam otišao da ih pročitam. Prvo priznanje je govorilo o tome da kada mi je bilo 18 godina, dok sam živio u sirotištu, na Božić, vraćao sam se sa rane jutarnje crkvene službe. Ugledao sam bio starca kako drhti na ulici. Skinuo sam svoj kaput i dao mu ga. To delo mi je donelo nagradu na Nebu. Drugo priznanje je opisivalo sličan slučaj kada sam kupio nešto hleba sa malo novca koji sam imao za jednog starog čoveka. Iznos nije bitan. Delo mora da bude motivisano iskrenom verom. Količina novca je nevažna.

Napustili smo to mesto i uputili se nazad. Tokom vožnje, jedan od anđela je upitao, *“Jesi li tužan? Reći ću ti kako ćeš imati izgrađen divan dom. Gospod je rekao da kada se vratiš na Zemlju, moraš otići i reći ljudima o Nebu i Paklu onako kako si bio svedok. Drugo, Gospod želi da izgradiš mesto gde ćeš okupiti stare žene - pastore i evanđeliste koje nemaju gde da žive. Ako zaista verno ispuniš te stvari, imaćeš divan dom.”*

Pakao

Ta dva anđela su me otpratila i u Pakao. Rekli su, “*Sada ćeš posetiti Pakao.*” Ne možete zamisliti koliko je Pakao ogroman. Vikao sam, “*Toliko je veliki! Toliko je veliki!*” To je mesto gde se nalaze duše koje su pod prokletstvom i večnom osudom. Izgledalo je kao da je Pakao na hiljade puta veći od Zemlje. Polovina Pakla je bila crvene boje a druga polovina je bila potpuno crna. Upitao sam anđele, “*Zašto je ovaj deo crven?*”

Anđeli su odgovorili, “*Zar ne znaš? To je gorući sumpor. Druga polovina je tama. Kada ljudi greše i završe ovde, oni će biti mučeni sa obe strane...Na Zemlji ima mnogo crkava i mnoge od njih imaju puno ljudi. Međutim, većina od njih nisu pravi Hrišćani. Oni su samo posetioci crkve. Prave crkve čvrsto veruju u Nebo i Pakao. Životi mnogih Hrišćana su u haosu zato što ne veruju čvrsto u Nebo i Pakao. Dok jedna duša uđe na Nebo, hiljade duša pod prokletstvom uđe u Pakao. Odnos Neba i Pakla je 1 naprema 1000.*” ([Mt. 7:14](#))

Ja sam prezviterijanski pastor i poznati propovednik. Diplomirao sam na jednom od najvećih teoloških škola u Koreji i ja nikada nisam verovao u te priče o Nebu i Paklu. Ali sada, ja sam jedan od onih koji pišu o takvim iskustvima za svedočanstvo drugima. Iako možda verujete da ste Hrišćani, ali ako živite svoj život po volji demona, završićete u Paklu!

Prvo mesto koje sam video je bilo mesto gorućeg sumpora. Ne možete ni zamisliti koliko su vruće vatre Pakla. Niko ne može podneti intenzitet te toplote.

Ljudi u Paklu govore tri stvari.

Prvo, toliko je vruće da osećaju kao da umiru. ([Lk. 16:24](#))

Drugo, toliko su žedni da osećaju kao da umiru.

Treće, možete čuti mnoge kako traže vodu. ([Zah. 9:11](#))

To je večno! Mnogi ljudi govore – mi smo slobodni u Hristu, i žive svoje živote kako hoće. Upitao samo anđela, “*Šta su učinili oni koji su ovde?*” Anđeo je odgovorio, “*Prva grupa su nevernici.*” Oni koji nisu blagovestili svojoj sopstvenoj porodici moraju da su pokaju!

Anđeo je nastavio, “*Druga grupa su oni koji su verovali u Isusa, ali se nisu pokajali za svoje grehe.*” Moramo da se pokajemo za svoje grehe i da ih ispovedimo Gospodu. Ne smemo činiti greh. Prosto ispovedanje ustima nije pokajanje. Moramo se pokajati skrušenim i iskrenim srcem!

Hrišćani u Paklu

Video sam mnogo pastora, starešina i đakona u Paklu. Upitao sam anđela, “*Ja ih poznajem. Oni su verno služili Bogu na Zemlji. Umrli su pre izvesnog vremena. Svi smo mislili da su oni na Nebu sa Bogom. Ali sada ih sve vidim u Paklu kako vrište da je tako vruće! Zašto su oni ovde?*” Tamo je bilo toliko mnogo pastora, starešina, đakona i ostalih vernika laika.

Anđeo je odgovorio, “*Pastore Park Yong Gyu, osoba može spolja da izgleda kao istiniti Hristov sledbenik, međutim Bog poznaje srca.*”

ONI NISU ČUVALI NEDELJE SVETIM, NEGO SU VOLELI DA ZARAĐUJU NOVAC NEDELJOM. (Jer. 17:27)

Mnogi od đakona i starešina su kritikovali propovedi svojih pastora. (Ps. 105:15) (Br. 12:8-9)

ONI NISU IZDVAJALI DESETAK PRAVILNO. (Malahija 3:9)

ONI SE NISU MOLILI.

Oni nisu blagovestili ljudima uopšte. (Jezekilj 33:6)

Mnogi od tih starešina i đakona su uznemiravali svoje pastore i ustajali protiv njihovog autoriteta. Mešali su se u pastoreve dužnosti i poslove. (Br. 16)

Na svom samrtnom odru, mislili su da su uradili dobar posao i nisu se pokajali za te stvari. Zato su oni bačeni u vatru Pakla.”

Zatim sam video kralja i kneza koji su bili prvi progonitelji Hrišćana u Koreji. Taj kralj i knez su pogubili mnoge od prvih vernika u Koreji. Oni su bili smešteni u centru – najtoplijem mestu od svih. Video sam isto tako i Hitlera, Staljina, Mao Cetunga, i poznatog pastora iz Severne Koreje po imenu Pastor Kang, i poznatog japanskog heroja, i mnoge druge.

Zatim smo stigli na ekstremno mračno mesto, toliko mračno da se nije video prst pred okom. Povikao sam, “*Anđeli! Anđeli! Toliko je mračno! Ne mogu ništa da vidim!*” Anđeli su me potapšali po ramenu i rekli, “*Samo malo sačekaj.*”

Za nekoliko trenutaka mogao sam da vidim bezbroj golih ljudi. Svi su imali insekte svuda po svojim telima. Ni jedan santimetar nije bio pošteđen već su cela njihova tela bila potpuno prekrivena insektima. Ti goli ljudi su pokušavali da zbače insekte sa sebe, škrgućući zubima. Upitao sam, “*Šta su ovi ljudi radili dok su živeli na Zemlji?*”

“To su oni koji su osuđivali i povređivali jedni druge. Nisu pazili šta govore jedni drugima.” (Mt. 5:22)

Video sam demone kako probadaju stomake ljudi sa srpovima. Njihovi krici su mi bili nepodnošljivi. Upitao sam moje pratioce, “Anđeli, šta su ovi ljudi radili dok su živeli na Zemlji?”

“Ti ljudi su imali zaposlenja, kuće i porodice ali nisu davali Bogu. Nisu pomagali siromašne, niti svoje crkve, niti druge pobožne ciljeve. Bili su vrlo škrti i pohlepni. Čak i kad bi se susreli sa siromašnima, ignorisali su ih i nisu marili. Samo su mislili na sebe i svoje porodice. Bili su dobro obučeni, nahranjeni, i imali udoban život. Zato su njihovi stomaci probodeni jer su njihove utrobe bile pune pohlepe.”
([Priče 28:27](#))

To je bio veoma zastrašujuć prizor. Nakon što sam bio svedok toga, vrativši se nazad na Zemlju, sav svoj novac i imetak dao sam drugima. Spasenje se ne može zaraditi novcem i imanjem, nego verom. Pakao je nepodnošljivo i užasno mesto. To je večno mučenje!

Video sam isto tako i ljude čije su glave bile odsečene veoma oštrom testerom. Upitao sam anđela, “Šta su ovi ljudi radili da bi zaslužili tako grozno mučenje?” Anđeo je odgovorio, “Bog im je dao mozak da misle o dobrim i korisnim stvarima. Međutim ti ljudi su mislili na prljave i pohotne stvari.” ([Mt. 5:28](#))

Sledeće što sam video bili su ljudi probodeni i isečeni na delove. Prizor je bio užasan. Upitao sam, “A ovi ljudi? Šta su oni učinili da bi bili ovako mučeni?” Anđeo je odgovorio, “Oni su bili starešine i đakoni koji nisu služili svojim crkvama. Ustvari, oni uopšte nisu ni hteli da rade ili da služe! Jedino što su voleli je da primaju i [samo da] primaju od stada.” ([Zah. 11:17](#)) ([Osija 6:5](#))

Video sam starešine, đakone i druge vernike laike kako ih demoni muče. Démoni su napravili rupe u njihovim jezicima i provukli žicu. Démoni su zatim vukli ljude sa tom žicom. Upitao sam ponovo, “Šta su oni radili na Zemlji?” Anđeo je odgovorio, “Oni su počinili četiri vrste greha.

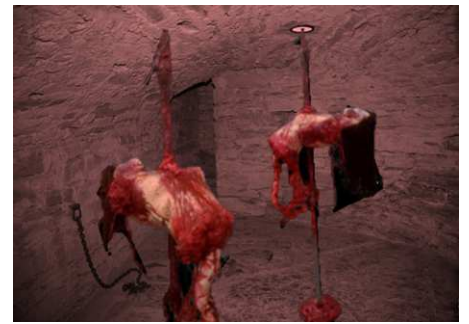
Prvo, osuđivali su svoje pastore. Pričali su negativne stvari o svojim pastorima, klevetali i ismevali svoje pastore.” ([Jakov 3:6](#))

Preklinjem one koji su počinili tako nešto da se **POKAJU, POKAJU!!**

Anđeo je nastavio, “Drugo, povređivali su crkvu svojim rečima. Uznemiravali su druge Hrišćane toliko da su čak i verni bili pogođeni te su prestali da posećuju crkvu i čak su izazvali da neki prestanu da veruju. Činili su sve što su mogli da zaustave verne Hrišćane u ispunjavanju Božijeg dela. Ovi pokvarenjaci izazvali su posrnuće mnogih vernika. Najzad, to su supružnici koji su pili alkohol i zlostavljali svoje ukućane.”

Video sam demone kako probadaju muškarce i žene kroz stomake sa veoma velikim oštrim klinovima. Upitao sam, “Šta su oni učinili?” Anđeo je odgovorio, “To su muškarci i žene koji su živeli jedni sa drugima ali nisu bili venčani. Oni su krivi i za abortuse. Nikada se nisu pokajali.”

Video sam još jednu grupu ljudi. Demoni su sekli njihove usne na kriške onako kako se seče meso ili povrće. Upitao sam, “Zašto su ovi ljudi mučeni na ovaj način?” Anđeo je rekao, “To su sinovi, kćeri, zetovi i snaje koji su uzvraćali svojim roditeljima. Sve što je trebalo da urade je da kažu, ‘Oprosti’ umesto da zaoštravaju stvar. Mnogi od njih su koristili nepristojne reči. Napadali su svoje roditelje oštrim govorom. Bili su buntovni. Zato se njihove usne seku.”

Braćo, mi ćemo svi jednog dana umreti, ali mi ne znamo kada će to biti. Molim vas budite spremni. Biti spreman znači otići na Nebo. Kada ćemo otići – nije važno. Molim vas oprostite jedni drugima koliko god puta da je potrebno. Kajte se, ako treba i ceo dan samo se pokajte.

Ljubljena moja braćo, ja sam nekada ignorisao ovakva svedočanstva. Bio sam konzervativni prezviterijanski pastor koji ignoriše takve stvari. Ali sada, moram da vam prenesem i posvedočim to što sam video. Molim vas nemojte oklevati da živite svet život. Molim vas izbegnite ovo grozno mučenje i osudu. Budite spaseni! Ne živite za svoje telo već se potčinite Carstvu Božijem. Molim vas molite se za one koji ne znaju Isusa. Blagovestite i donesite plodove. Molim vas molite se rano ujutru i držite nedelju SVETOM. Molim vas prinosite desetak Gospodu pravilno. Stičite svoje nagrade na Nebu a ne na ovoj Zemlji. Molim se za vas i blagosiljam vas Svemoćnim Imenom ISUSOVIM!

Pastor Park, Yong Gyu